

"MALE" AND THE METAPHOR IN CHINESE IDIOMS

Sakkarin SAWATDEE¹ and Nattaporn SAETIA²

1 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University Hat Yai campus; Sakkarin.sa@psu.ac.th

2 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University Hat Yai campus; Nattaporn.s@psu.ac.th

ARTICLE HISTORY

Received: 2 June 2023

Revised: 21 June 2023

Published: 3 July 2023

ABSTRACT

This article aims to study and analyze the meaning and metaphor patterns related to the male gender in Chinese idioms. The idioms were sourced from the "Chinese Idiom Dictionary", the "Categorized Chinese Idioms Dictionary", and the online idiom dictionary on Hydc.com (汉语大辞典). A total of 87 idiom expressions associated with the male gender were identified, and they can be classified into four distinct categories based on their semantic meanings: 1) facial and physical attributes, 2) character traits, 3) behavioral tendencies, and 4) symbolic depictions. Additionally, these idioms can be further categorized into five metaphor-based classifications, including 1) bodily organs, 2) personal depictions, 3) animals, 4) objects, and 5) nature. Through analyzing these idioms, it is possible to trace the origins of their meanings and metaphor patterns tracing can be traced back to legends, historical events, beliefs, and other cultural elements embedded within their contexts. Thus, this study effectively demonstrates the cultural background of idiomatic expressions pertaining to the male gender.

Keywords: Male gender, Metaphor, Chinese idioms

CITATION INFORMATION: Sawatdee, S., & Saetia, N. (2023). "Male" and the Metaphor in Chinese Idioms. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(7), 75

“บุรุษเพศ” กับการอุปลักษณ์ในสำนวนจีน

ศักรินทร์ สวัสดิ์¹ และ ณัฐพร แซ่เตีย²

1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; Sakkarin.sa@psu.ac.th

2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; Nattaporn.s@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการสื่อความหมายและรูปแบบอุปลักษณ์บุรุษเพศที่ปรากฏในสำนวนจีน โดยเก็บรวบรวมและคัดกรองข้อมูลจากพจนานุกรมสำนวนจีน 《成语大词典》 พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีน 《汉语成语分类大辞典》 และพจนานุกรมจีนออนไลน์จากเว็บไซต์ Hydc.com พบสำนวนที่เกี่ยวข้องกับบุรุษเพศจำนวน 87 สำนวน ซึ่งแบ่งประเภทตามการสื่อความหมายได้ 4 ประเภท ได้แก่ 1) สื่อถึงใบหน้าและรูปร่าง 2) สื่อถึงลักษณะนิสัยและบุคลิก 3) สื่อถึงพฤติกรรม และ 4) สื่อถึงภาพลักษณ์ ทั้งนี้ยังสามารถแบ่งตามรูปแบบอุปลักษณ์ที่พบ ได้ 5 ประเภท ได้แก่ 1) อุปลักษณ์อวัยวะร่างกาย 2) อุปลักษณ์บุคคล 3) อุปลักษณ์สัตว์ 4) อุปลักษณ์สิ่งของเครื่องใช้ และ 5) อุปลักษณ์ธรรมชาติ จากสำนวนข้างต้นพบที่มาของการสื่อความหมายและรูปแบบอุปลักษณ์ที่มาจากตำนาน ประวัติศาสตร์ คติความเชื่อ และอื่นๆ ที่แฝงอยู่ในความหมายของสำนวน การศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงภูมิหลังของสำนวนที่เกี่ยวข้องกับบุรุษเพศได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: บุรุษเพศ, อุปลักษณ์, สำนวนจีน

ข้อมูลการอ้างอิง: ศักรินทร์ สวัสดิ์ และ ณัฐพร แซ่เตีย. (2566). “บุรุษเพศ” กับการอุปลักษณ์ในสำนวนจีน. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(7), 75

บทนำ

ภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม และใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อระหว่างบุคคลที่สามารถสะท้อนถึงอัตลักษณ์ วิถีชีวิตของกลุ่มคน (พระอุดมธีรคุณ และบัณฑิตกา, 2020) ซึ่งในการใช้ภาษามีการสื่อความหมายจากการหยิบยกสิ่งหนึ่งมาใช้ในการสื่อความตามรูปลักษณ์ หรือการใช้เปรียบเทียบ หรือสื่อความโดยนัยถึงอีกสิ่งหนึ่งที่เรียกกันว่า “การอุปลักษณ์” ดังที่ Lakoff และ Johnson (2003) กล่าวว่า การอุปลักษณ์เป็นกลไกทางภาษารูปแบบหนึ่งที่ใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่คุ้นเคยและเข้าใจได้ง่ายจากสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อใช้ในการสื่อความหมายที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของบุคคลที่ปรากฏภาพเชิงรูปธรรม ซึ่งจากลักษณะดังกล่าวเราจะพบได้มากในกลุ่มสำนวน สุภาษิต โดยสำนวนก็ถือเป็นส่วนสำคัญทางด้านภาษาและวัฒนธรรม มีสำนวนจำนวนมากไม่น้อยที่เกิดขึ้นมาจากตำนานเรื่องเล่าและประวัติศาสตร์ (Mo, 2000) เช่น 开天辟地 (kāi tiān pì dì การบุกเบิกธุรกิจ) ที่มาจากตำนานปรัมปราของจีนเกี่ยวกับผานกู่ เทพผู้สร้างโลกที่ทำการแยกผืนฟ้าและพื้นดินออกจากกัน หรือ 愚公移山 (yú gōng yí shān ความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อ) สำนวนจากนิทานพื้นบ้านที่ชายเฒ่าผู้หนึ่งมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะขุดย้ายภูเขาที่ขวางหมู่บ้านออกไปที่อื่น (พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีน, 2008) เป็นต้น จากจุดนี้จะเห็นได้ว่าสำนวนไม่ใช่เป็นเพียงแค่รูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสารอย่างเดียว ยังเป็นสิ่งที่สามารถจดบันทึกเรื่องราวทางสังคมได้อีกด้วย

นับแต่อดีต ภายหลังจากการเข้าสู่ยุคสังคมศักดินาของจีนเกิดการแบ่งแยกชนชั้น มีการจำกัดบทบาท สิทธิและหน้าที่ของบุคคลในสังคม ก่อให้เกิดโครงสร้างสังคมที่มีความซับซ้อนและแอบแฝงไปด้วยแนวคิดปิตาธิปไตย หรือการให้ความสำคัญแก่บุรุษเพศมากกว่าสตรีเพศ มีการยกย่องบุรุษให้มีสิทธิอยู่เหนือกว่าสตรี สิ่งเหล่านี้ได้ปรากฏอยู่ในส่วนต่างๆ ของสังคมและสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในหลายด้าน อาทิ สังคม คติความเชื่อ บทบาทและสิทธิ การงาน เป็นต้น (Zhou, 2003) ทั้งสะท้อนค่านิยมของคนต่อเพศสภาพต่าง เช่น ความงาม การแต่งงาน ฐานะ พฤติกรรมและอื่นๆ ที่มีต่อสตรี (Qian, 2003) ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้สถานภาพ บทบาท และสิทธิของบุรุษค่อยๆ สูงขึ้นเหนือสตรี ทั้งนี้ยังปรากฏลักษณะดังกล่าวในการเรียงลำดับอักษร โดยในสำนวนจะเรียงอักษรที่เกี่ยวกับเพศชายมาก่อนเพศหญิง หรือการสื่อความหมายที่แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศ และการสื่อความหมายเชิงลบ ตัวอย่างสำนวน 重男轻女 (zhòng nán qīng nǚ การให้ความสำคัญแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิง) 男耕女织 (nán gēng nǚ zhī ชายไถนาสาวทอผ้า อดีตสื่อถึงการแบ่งหน้าที่ของชายหญิง) (Huang, 2020)

จากข้างต้นภายใต้แนวคิดสังคมปิตาธิปไตยที่มีการใช้สิทธิแก่บุรุษ ซึ่งภาพสะท้อนทางสังคมดังกล่าวส่วนใหญ่จะปรากฏอยู่ในรูปของการอุปลักษณ์ หากแต่ต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงที่มาและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมจีนจึงจะเข้าใจถึงการสื่อความนั้นๆ ได้ ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษานี้จึงเป็นสิ่งที่สามารถทำให้เราเข้าใจหลักการ แนวคิด หรืออัตลักษณ์ทางสังคมอีกนัยหนึ่งได้เป็นอย่างดี จึงสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการสื่อความหมายและการอุปลักษณ์บุรุษเพศในสำนวนจีนว่ามีรูปแบบอย่างไร และหวังว่าการศึกษานี้จะแสดงถึงแนวคิดได้ครอบคลุมวัฒนธรรมจีนต่อบุรุษเพศได้ชัดเจนมากขึ้น

บททวนวรรณกรรม

สำนวนที่มีความเกี่ยวข้องกับบุรุษเพศนั้นได้มีการศึกษาไว้ในหลากหลายประเด็น ซึ่งสามารถแบ่งข้ออัตลักษณ์ทางสังคมของจีนในอดีตได้อย่างชัดเจน โดย แสดงออกถึงความแตกต่างของเพศที่สะท้อนให้เห็นทัศนะตามแนวคิดที่ชายเป็นใหญ่ (male chauvinism) โดยภาพลักษณ์ด้านเพศที่ปรากฏในสำนวน สุภาษิตจีนนั้นสะท้อนถึงค่านิยมการคาดหวังในเพศหญิง ความงาม การแต่งงาน ฐานะ สิทธิทางสังคมของเพศชาย พฤติกรรมที่ไม่สมควรต่อเพศหญิง และการดูถูกเพศหญิง ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวได้หยั่งรากลึกสู่สังคมจีน และสืบทอดต่อมาจากรุ่นสู่รุ่น ด้านการแต่งงาน เป็นสำนวนที่แสดงถึงบทบาทหรือสถานะที่แตกต่างกันของสามีภรรยาในชีวิตสมรส ซึ่งเพศชายมีบทบาทสำคัญในการปกป้องเพศหญิง สิทธิทางสังคมของเพศชายในการรักษาความเป็นผู้ชาย เช่น 男人是女人的翅膀 (nán rén shì nǚ rén

de chibǎng ผู้ชายเป็นดั่งปีกของผู้หญิง) (Qian, 2003) ซึ่งสภาพทางสังคมที่ส่งผลให้บุรุษมีบทบาททางสังคมมากกว่าสตรีจากมุมมองวัฒนธรรมการแต่งงาน มีการระบุถึงการตีกรอบทางสังคมที่ให้บุรุษมีสิทธิและบทบาททางสังคมมากกว่าสตรี ซึ่งสตรีจะต้องอยู่ในกรอบจารีตที่สังคมกำหนดและอยู่ภายใต้การดูแลของบุรุษ จากภาพลักษณ์ทางสังคมที่ส่งเสริมให้เพศชายมีสิทธิที่มากกว่าเพศหญิง เช่น 彩凤随鸦 (cǎi fèng suí yā หงส์ฟ้าตามรอยอีกา) สื่อถึงการเป็นภรรยาที่ต้องใช้ชีวิตตามสามีหรือ 男外女内 (nán wài nǚ nèi ชายนอกหญิงใน) กล่าวถึงการแบ่งหน้าที่ของผู้ชายและผู้หญิง ผู้ชายดูแลงานนอกบ้าน ผู้หญิงดูแลงานในบ้าน ซึ่งสิ่งนี้ได้กลายเป็นกรอบจารีตทางสังคมที่ตัดขาดการติดต่อโลกภายนอกของสตรีจีนในอดีต ที่มีหน้าที่ดูแลเพียงงานในบ้านเท่านั้น ขณะที่บุรุษต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ติดต่อกับสังคมภายนอก จึงเป็นเหตุผลเพศชายมีบทบาทมากกว่าเพศหญิง (Li และ Wang, 2010) นอกจากนี้สำนวนจีนที่เกี่ยวข้องกับเพศยังปรากฏการดูถูกเหยียดหยาม และความเหลื่อมล้ำในลักษณะของการเรียงลำดับตัวอักษร โดยเรียงอักษรที่เกี่ยวกับผู้ชายไว้ด้านหน้า และอักษรที่เกี่ยวกับผู้หญิงจะอยู่ด้านหลัง (男先女后 nán xiān nǚ hòu) ทั้งนี้ยังปรากฏสำนวนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ชายหญิงในแง่ลบ โดยแบ่งเป็นสำนวนที่แสดงถึงการดูถูกเพศและแสดงถึงนัยยะในแง่ลบ จากลักษณะดังกล่าวจะเป็นสำนวนที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (Huang, 2020) หนึ่งในมุมมองค่านิยมเกี่ยวกับเพศชายที่ปรากฏยังมีการกล่าวว่า สังคมจีนโบราณมีมาตรฐานทางเพศเป็นกรอบในการกำหนดบทบาทของบุคคลที่เด่นชัดจากการสะท้อนผ่านสำนวนที่ปรากฏ เช่น รูปโฉม สรีระ ความสามารถ คุณธรรม เป็นต้นซึ่งบรรทัดฐานด้านความงามของบุรุษเพศนั้นมีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดลัทธิขงจื๊อที่ว่าด้วยการวางตัว และการแสดงออกของบุรุษเพศที่ต้องมีความสง่างาม (Liu, 2015) จากการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อมุมมองทางเพศที่มีความแตกต่างกัน โดยปัจจุบันมีอัตราการใช้สำนวนเพศชายลดน้อยลง เมื่อเทียบกับสำนวนที่สื่อถึงเพศชายที่ใช้ในอดีต (Li, 2016)

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น สำนวนจีนสะท้อนให้เห็นว่า สังคมเป็นตัวกำหนดสถานภาพและบทบาทของแต่ละบุคคลที่มีปัจจัยร่วมหรือแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาสำนวนที่เกี่ยวกับบุรุษ เพื่อนำเสนอมุมมองทางสังคมด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุรุษเพศให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

วิธีการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยวางกรอบการศึกษาตามหลักทฤษฎีอรรถศาสตร์ปริฐานของ Lakoff และ Johnson (2003) กล่าวว่าอุปลักษณ์เป็นลักษณะการเปรียบเทียบที่เกิดขึ้นทั่วไปในชีวิตประจำวัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการรับรู้ของผู้ใช้ภาษา สามารถจำแนกอุปลักษณ์ออกเป็น 2 ระดับ คือ อุปลักษณ์ระดับถ้อยคำ (Metaphorical Expressions) และอุปลักษณ์โน้ตทัศน์ (Conceptual Metaphor) ดังตัวอย่าง Time is money ที่สะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์การให้ค่าความสำคัญกับเวลา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาสำนวนจีนที่ใช้สื่อความถึงบุรุษ โดยศึกษาจากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนจีนที่เกี่ยวกับบุรุษเพศ และเก็บรวบรวมข้อมูลสำนวนจีนจากพจนานุกรมสำนวนจีน 《成语大词典》 พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีน 《汉语成语分类大辞典》 และพจนานุกรมออนไลน์จากเว็บไซต์ Hydc.com (汉语大辞典) จากนั้นทำการคัดกรองสำนวนที่มีการอุปลักษณ์ เพื่อจัดประเภทและศึกษาวิเคราะห์กระบวนการเชื่อมโยงความหมายของสำนวนจีนที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมจีนในด้านการรับรู้

ผลการวิจัย

สำนวน หมายถึง กลุ่มคำตายตัวหรือวลีที่สั้นและกระชับความที่มนุษย์นิยมใช้กันมาเป็นเวลานาน สำนวนในภาษาจีนส่วนใหญ่จะมีคำ 4 พยางค์ประกอบกัน และโดยทั่วไปล้วนมีที่มา บางสำนวนเข้าใจความหมายได้ง่ายจากตัวอักษร แต่บางสำนวนต้องเข้าใจที่มาหรือเรื่องราวจึงจะเข้าใจความหมายได้ครบถ้วนสมบูรณ์ (พจนานุกรมจีนปัจจุบัน ฉบับที่ 7,

2016: 166) ผู้วิจัยพบว่าสำนวนจีนที่มีคำที่ใช้อุปลักษณ์ถึงบุรุษเพศ 87 สำนวน ซึ่งในจำนวนนี้สามารถจำแนกประเภทการสื่อความหมายของการอุปลักษณ์ออกเป็น 4 ส่วนจากลำดับน้อยไปมาก ได้แก่ 1) สำนวนที่สื่อความหมายถึงลักษณะนิสัยและบุคลิก 12 สำนวน 2) สำนวนจีนที่สื่อความหมายถึงใบหน้าและรูปร่าง 21 สำนวน โดยแบ่งออกเป็นสื่อความหมายเกี่ยวกับใบหน้า 15 สำนวน และสื่อความหมายถึงรูปร่าง 6 สำนวน 3) สำนวนที่สื่อความหมายถึงพฤติกรรมของบุรุษ 22 สำนวน และ 4) สำนวนที่สื่อถึงภาพลักษณ์ของบุรุษ 32 สำนวน ดังตารางสำนวนต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การสื่อความหมายของการอุปลักษณ์บุรุษเพศในสำนวนจีน

การสื่อความที่พบ	สำนวนจีน
สื่อถึงลักษณะนิสัยและบุคลิก	称王称霸 龇牙咧嘴 气冲斗牛 桀骜不驯 桀骜不逊 如狼似虎 狼心狗肺 熊罴之士 熊心豹胆 怒发冲冠 大发雷霆 暴跳如雷
สื่อถึงใบหน้า รูปร่าง	ใบหน้า 掷果潘安 掷果潘郎 傅粉何郎 鸱目虎吻 青面獠牙 龙眉凤目 须眉男子 虎头燕颌 燕颌虎须 燕颌虎头 面如冠玉 美如冠玉 面如傅粉 美须豪眉 豹头坏眼 รูปร่าง 沈腰潘鬓 彪形大汉 虎背熊腰 虎体熊腰 铜筋铁骨 顶天立地
สื่อถึงพฤติกรรมของบุรุษ	浪蝶狂蜂 浪蝶游蜂 狂蜂浪蝶 蜂迷蝶恋 蜂迷蝶猜 蝶乱蜂狂 蜂蝶随香 乱蝶狂蜂 戏蝶游蜂 招蜂惹蝶 招蜂引蝶 偷香窃玉 弄玉偷香 惜香怜玉 惜玉怜香 偷鸡摸狗 上蒸下报 醉玉颓山 高阳酒徒 衣冠禽兽 断袖分桃 断袖之宠
สื่อถึงภาพลักษณ์ของบุรุษ	城北徐公 孤鸿寡鹄 单鹄寡鳬 鳬寡孤独 断雁孤鸿 鳬鱼渴凤 寡妇鳬男 翩翩少年 翩翩年少 鸾俦凤侣 鸾颠凤倒 龙行虎步 飞鹰走狗 人中之龙 鸿鹄之志 汗马功劳 龙马精神 龙驹凤雏 虎头虎脑 西装革履 衣冠楚楚 衣冠济楚 峨冠博带 高冠博带 铁中铮铮 两袖清风 衣锦还乡 玉树临风 须髯如戟 仙风道气 仙风道骨 仙风道格

จากตารางข้างต้น ผู้วิจัยได้นำสำนวนมาจำแนกตามประเภทการใช้อุปลักษณ์ออกเป็น 5 ด้าน จากลำดับน้อยไปมาก ได้แก่ 1) อุปลักษณ์ธรรมชาติ 4 สำนวน 2) อุปลักษณ์อวัยวะร่างกาย 4 สำนวน 3) อุปลักษณ์บุคคล 9 สำนวน 4) อุปลักษณ์สิ่งของเครื่องใช้ 22 สำนวน และ 5) อุปลักษณ์สัตว์ 48 สำนวน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 รูปแบบการอุปลักษณบุรุษเพศในสำนวนจีน

คำอุปลักษณที่พบ	สำนวนจีน
เกี่ยวกับธรรมชาติ	玉树临风 顶天立地 大发雷霆 暴跳如雷
เกี่ยวกับอวัยวะร่างกาย	须髯如戟 沈腰潘鬓 须眉男子 美须豪眉
เกี่ยวกับบุคคล	掷果潘安 掷果潘郎 傅粉何郎 城北徐公 称王称霸 上蒸下报 仙风道骨 仙风道气 仙风道格
เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้	面如冠玉 美如冠玉 偷香窃玉 弄玉偷香 断袖之宠 面如傅粉 醉玉颓山 惜香怜玉 惜玉怜香 西装革履 衣冠楚楚 衣冠济楚 峨冠博带 高冠博带 铜筋铁骨 怒发冲冠 高阳酒徒 铁中铮铮 两袖清风 衣冠禽兽 衣锦还乡 断袖分桃
เกี่ยวกับสัตว์	孤鸿寡鹄 单鹄寡鳬 鰥寡孤独 断雁孤鸿 鰥鱼渴凤 寡妇鰥男 翩翩少年 翩翩年少 鸾俦凤侣 鸾颠凤倒 龙行虎步 飞鹰走狗 人中之龙 鸿鹄之志 汗马功劳 龙马精神 龙驹凤雏 虎头虎脑 龇牙咧嘴 气冲斗牛 桀骜不驯 桀骜不逊 如狼似虎 狼心狗肺 熊罴之士 熊心豹胆 燕颌虎头 鸱目虎吻 青面獠牙 龙眉凤目 虎头燕颌 浪蝶狂蜂 浪蝶游蜂 狂蜂浪蝶 偷鸡摸狗 蜂迷蝶恋 蜂迷蝶猜 蝶乱蜂狂 蜂蝶随香 乱蝶狂蜂 戏蝶游蜂 招蜂惹蝶 招蜂引蝶 彪形大汉 虎背熊腰 虎体熊腰 燕颌虎须 豹头环眼

บุรุษเพศกับอุปลักษณธรรมชาติ

การนำธรรมชาติมาเปรียบเทียบกับบุรุษ พบ 4 สำนวน ซึ่งมีคำที่ปรากฏอยู่ในสำนวน อันได้แก่ 雷霆 (léi tíng สายฟ้า) 树 (shù ต้นไม้) 天 (tiān ท้องฟ้า) 地 (dì พื้นดิน) สำนวนที่ใช้สายฟ้ามาพรรณนา จะปรากฏในลักษณะการสื่อความหมายที่กล่าวถึงพฤติกรรมอาการที่เกิดขึ้นรวดเร็ว หรือรุนแรง เช่น 大发雷霆 (dà fā léi tíng) 暴跳如雷 (bào tiào rú léi) ที่เปรียบเปรยอาการโมโหรุนแรงดังสายฟ้าฟาด นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปลักษณของต้นไม้ในการพรรณนาถึงร่างกายบุรุษที่สง่างามราวกับต้นไม้ใหญ่ที่ยืนตระหง่านดาดนลม ดังสำนวน 玉树临风 (yù shù lín fēng) ซึ่งปรากฏในบทเพลงแปดอมตะไหสุรา 《饮中八仙歌》 ของตู้ฝู่ (杜甫 Dǔ Fǔ) หรือแม้แต่การใช้ระยะห่างของท้องฟ้าและพื้นดินมาบรรยายรูปร่างที่สูงใหญ่ของบุรุษ ดังสำนวน 顶天立地 (dǐng tiān lì dì) (พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีน, 2008)

บุรุษเพศกับอุปลักษณะอวัยวะร่างกาย

พบ 4 สำนวน ได้แก่ 须髯如戟 (xū rán rú jǐ หนวดเคราดั่งทวน) 沈腰潘鬓 (shěn yāo pān bìn ผู้ชายที่ร่างกายอ่อนแอ มีหงอกก่อนวัย) 须眉男子 (xū méi nán zǐ ลูกผู้ชาย) 美须豪眉 (měi xū háo méi เครางามคิ้วสวย) ซึ่งปรากฏคำที่มีความหมายระบุถึงอวัยวะร่างกาย คือ 须 (xū เคราใต้คาง) 髯 (rán เคราบริเวณกราม) 腰 (yāo สะเอว) 鬓 (bìn จอนผม) 眉 (méi คิ้ว) คำเหล่านี้สื่อความหมายถึงภาพลักษณ์ของบุรุษเพศ ที่ว่าหนวดเคราเป็นภาพลักษณ์ของชาวจีนโบราณที่จะนิยมไว้หนวดเคราเมื่อถึงช่วงอายุหนึ่ง การไว้หนวดเคราเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงอำนาจ สิทธิ ความหนักแน่นของบุรุษ โดยในคัมภีร์ของจ้วงจื่อ 《庄子》 ได้กล่าวว่า “หนวดเครา” เป็นความพิเศษบนร่างกายมนุษย์ ซึ่งเราจะพบเห็นได้ทั่วไปจากภาพบุคคลทางประวัติศาสตร์ อาทิ จักรพรรดิถังไท่จง จิตรกรซูตงโป เป็นต้น รวมถึงตัวละครในนวนิยายจีนต่างๆ อาทิ นวนิยายสามก๊ก 《三国演义》 เช่น เล่าปี่ กวนอู เตียวหุย โจโฉ และอื่นๆ (Chen, 2015 & Zhang, 2022)

บุรุษเพศกับกับอุปลักษณะบุคคล

พบทั้งสิ้น 9 สำนวน โดยมีสำนวนที่ใช้ชื่อบุคคลในประวัติศาสตร์มาสื่อความหมาย 4 สำนวน ได้แก่ 掷果潘安 (zhì guǒ pān ān) 掷果潘郎 (zhì guǒ pān láng) 傅粉何郎 (fù fěn hé láng) และ 城北徐公 (chéng běi xú gōng) ต่างก็เป็นสำนวนที่หมายถึงบุรุษรูปงาม ในสำนวนข้างต้นปรากฏชื่อบุคคล 3 คน อันได้แก่ 1) พานอัน (潘安 pān ān) หรือ พานหลาง (潘郎 pān láng) เป็นนักวรรณคดีในสมัยราชวงศ์จิ้นตะวันตก 2) เหอหลาง (何郎 hé láng) หรือเรียกว่า เหอเยียน (何晏 hé yàn) เป็นข้าราชการระดับสูงของแคว้นเว่ยในยุคสามก๊ก ซึ่งทั้ง 2 คนล้วนปรากฏอยู่บนบันทึกชื่อชาวซินอวี่ 《世说新语 容止》 ของหลิงอี้ชิ่ง และ 3) สวีกง (徐公 xú gōng) ชายหนุ่มแห่งเมืองเหอของแคว้นเว่ยในยุคสามก๊กที่ปรากฏในพงศาวดารจันกั๋วเซ่อ แคว้นฉี หมวดที่ 1 《战国策 齐第一》 (พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีน, 2008) โดยทั้ง 3 คนได้รับการขนานนามว่าเป็นหนุ่มรูปงามที่มีใบหน้าดงาม กิริยาท่าทางสง่างาม จนถูกนำมาใช้เปรียบเปรยบุรุษที่มีลักษณะใบหน้า รูปร่าง และกิริยาดีงาม

ทั้งนี้ยังมีสำนวนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในเชิงตำแหน่ง หรือสถานภาพทางสังคม ซึ่งพบคำว่า 道 (dào นักพรต) 王 (wáng กษัตริย์) 霸 (bà เจ้าครองแคว้น อัครพาล) และ 丞 (zhēng ผู้ชายอายุน้อยที่มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่อายุมากกว่า) โดยคำว่า 道 (dào นักพรต) เป็นการพรรณนาถึงบุคคลที่มีภาพลักษณ์ท่าทีสง่างาม โดดเด่นกว่าคนทั่วไป ราวกับนักพรต หรือเทพเซียน อาทิ สำนวน 仙风道骨 (xiān fēng dào gǔ) 仙风道气 (xiān fēng dào qì) 仙风道格 (xiān fēng dào gé) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับลัทธิเต๋าที่เจริญรุ่งเรืองมากในสมัยราชวงศ์ถัง ซึ่งถึงนักพรตผู้บำเพ็ญเพียรที่มีท่าทางสง่างาม ดังคำกล่าวในสำนวนกอินทรีย์ 《大鹏赋序》 ของหลี่ไป่ (李白 lǐ bái) ที่กล่าวถึงนักพรตชื่อหม่าจื่อเว่ยว่ามีภาพลักษณ์ที่สง่างามดังเทพเซียน (Zhang, 2021) ในคำว่า 王 (wáng กษัตริย์) 霸 (bà เจ้าครองแคว้น อัครพาล) ที่แสดงถึงอำนาจบารมี จึงปรากฏกับสำนวนที่แสดงให้เห็นถึงความน่าเกรงขามใจอำนาจ เช่นสำนวน 称王称霸 (chēng wáng chēng bà อำนาจบาตรใหญ่) สำนวนนี้นิยมใช้กับผู้ชายที่วางมาด ตั้งตนเป็นใหญ่ ซึ่งปรากฏอยู่ในจดหมายเหตุสามก๊ก 《三国志 魏书 武帝记》 ที่จักรพรรดิอู่กล่าวไว้ว่า “ผู้ที่ปกครองแคว้นนี้ไม่ได้มีเพียงข้า ไม่รู้ว่านี่คือคนเป็นเจ้า ก็คนเป็นกษัตริย์” (พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีน, 2008) และในส่วนของคำว่า 丞 (zhēng) มากจากสำนวน 上丞下报 (shàng zhēng xià bào ความสัมพันธ์ต่างรุ่นระหว่างชายหญิง) ซึ่ง 报 (bào ผู้หญิงอายุน้อยที่มีความสัมพันธ์กับผู้ชายที่อายุมากกว่า) ปรากฏในบันทึกประวัติศาสตร์จ้าวจ้วน 《左传》 ที่กล่าวถึงการแต่งงานข้ามรุ่นในสมัยยุคสงครามซุนชิว โดยการแต่งงานดังกล่าวเป็นการแต่งงานภายในเครือญาติของเหล่าขุนนางหรือเชื้อพระวงศ์ เช่น การรับสนมของกษัตริย์องค์ก่อนที่เสียชีวิตหรือสิ้นชีพเข้าเป็นสนมของตนจากการสืบบัลลังก์ต่อจากผู้เป็นพ่อ หรือพี่ชาย (Lv, 2004 & Liu, 2010)

บุรุษเพศกับอุปลักษณฺ์สิ่งของเครื่องใช้

พบ 22 สำนวน ซึ่งมีคำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของเครื่องใช้ เช่น เสื้อผ้าการแต่งกาย อย่างคำว่า 冠 (guān มงกุฎ) 衣 (yī เสื้อผ้า) 锦 (jǐn ผ้าไหม) 带 (dài เข็มขัด) 袖 (xiù แขนเสื้อ) 西装 (xīzhuāng เสื้อสูท) 革履 (géǚ รองเท้าหนัง) 傅粉 (fufěn แป้งผัดหน้า) โดยการอุปลักษณฺ์ถึงภาพลักษณฺ์การแต่งกายของบุรุษ เช่น 衣冠楚楚 (yī guān chǔ chǔ แต่งกายเรียบร้อย) 衣锦还乡 (yī jǐn huán xiāng ผู้ชายที่ได้รับตำแหน่งและนำเกียรติยศกลับบ้านเกิด) 峨冠博带 (é guān bó dài แต่งกายเต็มยศ) การแต่งกายในวัฒนธรรมจีนนั้นมีรูปแบบที่หลากหลายตามแต่ละยุค เช่น การแต่งกายชุดชาวฮั่นที่มีชายแขนเสื้อกว้างและยาว ซึ่งเราจะเห็นได้ทั่วไปจากละคร ภาพยนตร์จีนต่างๆ ที่ตัวละครในเรื่องมีการเก็บสิ่งของไว้ในแขนเสื้อ ซึ่งในสำนวนจีนคำว่า 袖 (xiù แขนเสื้อ) ดังสำนวน两袖清风 (liǎng xiù qīng fēng ทำทางสง่าผ่าเผย ภายหลังสื่อความหมายถึงความโปร่งใสในการทำงาน) ที่เปรียบเปรยแขนเสื้อที่ว่างเปล่า ไม่มีสิ่งซุกซ่อนกับความโปร่งใส แต่คำนี้กลับพบในลักษณะเชิงลบ เช่น 断袖之宠 (duàn xiù zhī chǒng ความรักแบบชายรักชาย) และ断袖分桃 (duàn xiù fēn táo ความรักแบบชายรักชาย) โดย 断袖之宠ปรากฏในบันทึกราชวงศ์ฮั่น ตำนานต่งเสียน 《汉书 董贤传》 ว่าด้วยเรื่องจักรพรรดิฮั่นอ้ายตี้ (汉哀帝 Hàn Āidi) ที่หลงใหลในต่งเสียน ขณะที่ต่งเสียนนอนทับชายแขนเสื้อ พระองค์เกรงว่าจะทำให้ต่งเสียนตื่น จึงได้ตัดแขนเสื้อตนออก ปัจจุบันเป็นคำเรียกความรักแบบชาย-ชาย ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับสำนวน 断袖分桃 (Yang, 2012) นอกจากนี้ยังสื่อถึงการแต่งกายที่ทันสมัยโดยการใช้คำว่า 西装 (xīzhuāng เสื้อสูท) และ革履 (géǚ รองเท้าหนัง) ที่แสดงถึงความทันสมัยที่มีการรับเอาวัฒนธรรมการแต่งกายของชาติตะวันตกเข้ามาจนเกิดเป็นสำนวน 西装革履 (xī zhuāng gé lǚ แต่งกายทันสมัย) รวมถึงการใช้ในการอุปลักษณฺ์ใบหน้าที่ขาวเนียนดังแป้งผัดหน้า หรือใบหน้าที่งดงามดุจหยกล้ำค่า ดังสำนวน面如傅粉 (miàn rú fufěn ใบหน้างดงาม) 美如冠玉 (měi rú guān yù ใบหน้างดงาม)

อนึ่งยังมีอุปลักษณฺ์ข้าวของเครื่องใช้ เช่น 铜 (tóng สำริด) 铁 (tiě เหล็ก) ซึ่งพรรณนาถึงร่างกายบุรุษที่มีความแข็งแรงดังเหล็กกล้า เช่น 铜筋铁骨 (tóng jīn tiě gǔ แข็งแรง มีพลังกำลัง) หรือมีความสามารถโดดเด่นดังเสียงตีเหล็กที่กึกก้อง เช่น 铁中铮铮 (tiě zhōng zhēng zhēng มีความสามารถโดดเด่น) อีกทั้งยังมีอุปลักษณฺ์อื่นๆ อาทิ สำนวน 高阳酒徒 (gāo yáng jiǔ tú เมามายเซเพล) ที่ปรากฏของคำว่า คำว่า 酒 (jiǔ เหล้า) โดยสำนวนนี้มีที่มาจากบันทึกประวัติศาสตร์ 《史记 酈生陆贾列传》 ของซือหม่าเชียน (司马迁 sīmǎ qiān) ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกที่มีการกล่าวถึงจักรพรรดิฮั่นเกาจู่ (汉高祖Hàn Gāozǔ) ที่สนิทสนมกับคนเมืองเกาหยางอย่างเฉินหลิว (陈留Chén Liú) ผู้ที่ชื่นชอบการดื่มเหล้าเช่นเดียวกันจนทำให้ไม่สนใจงาน (Yi, 2003) ซึ่งใช้บรรยายถึงคนที่เมามาย เซเพล และยังสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการดื่มเหล้าของจีนนับแต่อดีต ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับสำนวน 醉玉颓山 (zuì yù tuī shān) ซึ่ง 玉 (yù หยก) ปกติแล้วจะใช้ในการพรรณนาความงามของผู้หญิง หรือสิ่งล้ำค่า แต่ในสำนวนนี้ชี้ถึงบุรุษที่ทำที่สุภาพ แต่เมื่อเมา นิสัยจะเปลี่ยนเป็นคนละคน และคำว่า 玉 (yù หยก) ยังปรากฏในความหมายที่สื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงอีกด้วย เช่น ความสัมพันธ์ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ความสัมพันธ์เชิงชู้สาวที่ต้องหลบซ่อน ดังสำนวน偷香窃玉 (tōu xiāng qiè yù) 弄玉偷香 (nòng yù tōu xiāng) หรือแสดง ความหมายในแง่บวกที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเอาใจใส่ของบุรุษต่อผู้เป็นที่รัก เช่น 惜香怜玉 (xī xiāng qiè yù) 惜玉怜香 (nòng yù tōu xiāng) เป็นต้น

บุรุษเพศกับอุปลักษณฺ์สัตว์

การอุปลักษณฺ์สัตว์พบ 49 สำนวน เป็นด้านที่พบมากที่สุด ซึ่งอุปลักษณฺ์ที่ปรากฏสามารถจำแนกได้ ดังนี้

1) สัตว์ปีก: 鸿 (hóng หงส์) 鹄 (hú ห่านฟ้า) 鳬 (fú นกเป็ดน้ำ) 雁 (yàn ห่าน) 鹰 (yīng อินทรี) 凤 (fèng หงส์) 鸾 (luán หงส์) 鸡 (jī ไก่) 燕 (yàn นกนางแอ่น) 鸱 (chī นกฮูก)

2) กลุ่มสัตว์ 4 เท้า: 狗 (gǒu สุนัข) 虎 (hǔ เสือ) 马 (mǎ ม้า) 牛 (niú วัว) 狼 (láng หมาป่า) 熊 (xióng หมี) 豹 (bào เสือดำ) 獠 (liáo หมูป่า) 彪 (biāo แมวป่า/เสือ)

3) กลุ่มแมลง: 蝶 (dié ผีเสื้อ) 蜂 (fēng ผึ้ง)

4) กลุ่มสัตว์น้ำ: 鳄鱼 (guān yú ปลาขนาดใหญ่) 龙 (lóng มังกร)

จากกลุ่มคำข้างต้น พบว่าการอุปมาอุปไมยกลุ่มนี้จะใช้ลักษณะทางกายภาพของสัตว์มาสื่อความหมาย เช่น การอุปมาอุปไมย เขี้ยวฟันปากของหมาป่า หรือความดุเดือดของเหยี่ยวและเสือ สื่อถึงคนที่มีใบหน้าที่ดุเดือด โหดเหี้ยม น่าเกรงขาม ดังสำนวน 青面獠牙 (qīng miàn liáo yá ใบหน้าดุเดือด) 龇牙咧嘴 (cī yá liě zuǐ เขี้ยวฟันปาก สื่อถึงเป็นคนโหดเหี้ยม) 鸱目虎吻 (chī mù hǔ wěn นิสัยที่ดุเดือด กล้าหาญ) ทั้งมีการพรรณนารูปร่างปราดเปรียว สูงใหญ่ของบุรุษ โดยการเปรียบเปรยกับเสือดำ เสือ หรือหมี เช่น 彪形大汉 (biāo xíng dà hàn รูปร่างสูงใหญ่) 虎背熊腰 (hǔ bèi xióng yāo ร่างกายสูงใหญ่) เป็นต้น

นอกจากนี้ยังปรากฏในรูปอุปมาอุปไมยจากกิริยาอาการของสัตว์ เช่น การพยศของม้าที่แสดงถึงความเย่อหยิ่ง หัวรั้น ดื้อด้าน เช่น 桀骜不驯 (jié'ào bù xùn ดื้อรั้นดั่งม้าพยศ) การกระพือปีกของนกที่พรรณนาถึงท่าทางที่สง่างามยามโบยบิน เช่น 翩翩年少 (piān piān nián shào ผู้หนุ่มที่มีภาพลักษณ์สง่างาม) การโบยบินของแมลงที่เปรียบกับการหยอกล้อผู้หญิงโดยพบในคำว่า 蝶 (dié ผีเสื้อ) และ 蜂 (fēng ผึ้ง) เช่น 浪蝶狂蜂 (làng dié kuáng fēng) 蜂蝶随香 (fēng dié suí xiāng) 戏蝶游蜂 (xì dié yóu fēng) หรือการใช้ลักษณะการเดินที่นำเกรงขามของสัตว์เพื่อบรรยายถึงภาพลักษณ์บุรุษ เช่น 龙行虎步 (lóng xíng hǔ bù ท่าทางที่สง่า) หรือการเปรียบเปรยความดุเดือดของวัวกระทิงกับอารมณ์โมโห เช่น 气冲斗牛 (qì chōng dòu niú โมโหรุนแรง) รวมไปถึงอุปมาอุปไมยสัตว์เพื่อบ่งชี้ถึงพฤติกรรมบางอย่าง หรือลักษณะสำคัญบางประการที่เกี่ยวข้องกับบุรุษ มีการใช้อุปมาอุปไมยของนกมาแทนบุรุษเพศ เช่น 单鹄寡鳬 (dān gǔ guǎ fú ฟอห์มาย) หรือการเปรียบเทียบผู้ชายเหมือนปลาที่หวังหงส์ ดังสำนวน 鳄鱼渴凤 (guān yú kě fèng ชายโสดที่อยากมีคู่ครอง) และการใช้อุปมาอุปไมยไก่และสุนัข เช่น 偷鸡摸狗 (tōu jī mō gǒu ความสัมพันธ์ที่ผิดจารีตระหว่างชายหญิง) โดยคำว่า ไก่ ในมโนทัศน์ของจีนจะมีความหมายเชิงบวก แต่คำว่า สุนัข จะมีความหมายในเชิงลบ เช่น 嫁鸡随鸡, 嫁狗随狗 (jià jī suí jī, jià gǒu suí gǒu แต่งกับไก่ก็ ตามไก่ แต่งกับสุนัขก็ตามสุนัข) ซึ่งหมายถึงการแต่งงาน หากได้คู่ครองที่ดีก็จะมีชีวิตที่ดี หากแต่งงานกับคนไม่ดีก็จะมีชีวิตที่ยากลำบาก เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งศึกษารูปแบบการสื่อความหมายและการอุปมาอุปไมยเกี่ยวกับบุรุษเพศในสำนวนจีน ผลการศึกษาพบว่ามี การใช้การสื่อความหมายหลักอยู่ 4 ประเภท โดยเรียงจากน้อยไปมาก ได้แก่ 1) ภาพลักษณ์ 2) พฤติกรรม 3) ใบหน้า และร่างกาย และ 4) ลักษณะนิสัย ซึ่งหากวิเคราะห์อุปมาอุปไมยที่ใช้สามารถแบ่งประเภทได้ 5 กลุ่ม โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) อุปมาอุปไมยสัตว์ 2) อุปมาอุปไมยสิ่งของเครื่องใช้ 3) อุปมาอุปไมยบุคคล 4) อุปมาอุปไมยวัยระร่างกาย และ 5) อุปมาอุปไมยธรรมชาติ จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าสำนวนจีนที่อุปมาอุปไมยถึงบุรุษเพศ มีการสื่อความหมายส่วนใหญ่ปรากฏมากในกลุ่มของการสื่อความหมายที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของบุรุษที่ว่าด้วยการมีท่าทีสุภาพ สง่างาม และในการสื่อความเชิงพฤติกรรมของบุรุษจะเป็นไปในเชิงลบ เช่น การหยอกล้อสตรี การชิงสุกก่อนห่าม การมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักจารีต แสดงให้เห็นถึงมุมมอง ความคิด ค่านิยมที่แอบแฝงอยู่ในสำนวน ในด้านรูปแบบการอุปมาอุปไมยที่พบมากที่สุดจะเกี่ยวข้องกับสัตว์และเกี่ยวข้องกับสิ่งของเครื่องใช้ตามลำดับ โดยแสดงถึงการ

รับรู้ของคนจีนที่ใช้ลักษณะของสิ่งนั้นๆ มาเป็นตัวสื่อความหมาย รวมถึงรูปแบบโครงสร้างของสำนวนส่วนใหญ่จะมีการใช้คำที่คู่กันเพื่อเพิ่มระดับภาพลักษณ์การเปรียบเทียบ เช่น 须-眉 鸡-狗 天-地 เป็นต้น นอกจากนี้ยังแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและสังคมได้อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นด้านที่มาของสำนวนที่เกี่ยวข้องกับลัทธิความเชื่อ ประวัติศาสตร์ ดังที่พระอุดมธีรคุณ และบัณฑิตกา (2020) ได้กล่าวว่า ภาษาคือวัฒนธรรมที่สะท้อนความคิด ทศนคติ พฤติกรรมทางสังคม สถานภาพ ถิ่นที่อยู่ และค่านิยมของคนในสังคม การศึกษาสำนวนจีนข้างต้นเป็นการแสดงอัตลักษณ์ที่ปรากฏขึ้น และถ่ายทอดวัฒนธรรมของคนจีนได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาสำนวนจีนในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การศึกษาในประเด็นมุมมองทางเพศยังมีงานวิจัยที่ค่อนข้างจำกัด จึงมีความเห็นว่าหากมีการศึกษาความสัมพันธ์ของภาษาและเพศในมุมมองอื่นๆ จะเป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจมุมมองทางวัฒนธรรมจีนที่มีต่อค่านิยมทางเพศได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- พระอุดมธีรคุณ และบัณฑิตกา จารุมา. (2020). ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน. *วารสารมหาจุฬาริชาการ*, 7(2), 53-63.
- Cai, X., Sun, D. & Ai, J. (2008). *Hanyu Chengyu Fenlei Da cidian*. Chongwen Publishing House.
- Chen, Z. (2015, December 7). *The historical significance of beards (历史的胡须)*. Retrieved from <https://history.nju.edu.cn/04/16/c28629a459798/page.htm>
- Chengyu Da Cidian Editorial Committee. (2014). *Chengyu Da Cidian*. (Latest Revised Edition, Colorful Version). Commercial Press.
- Dictionary Editorial Office, Institute of Linguistics, Chinese Academy of Social Science. (2016). *Modern Chinese Dictionary*. (7th Edition). Commercial Press.
- Hanyu Da Cidian. สืบค้นเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2566, เข้าถึงได้จาก www.hydc.com
- Huang, S. (2020). *Sexism in Chinese Idioms: A Case Study of Chinese Idioms Dictionary*. Master's Thesis, Hubei University of Technology. CNKI database.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (2003). *Metaphor we live by*. (2nd ed.). The University of Chicago press.
- Li, L. & Wang, J. (2010). Interpretation of the social gender system in idioms (成语中的社会性别制度解读). *Journal of Jilin Normal University (Humanities & Social Science Edition)*, 38(5): 15-18.
- Li, Y. (2016). *The Study of Male Orientation in Modern Chinese Idioms*. Master's Thesis, Jinan University. CNKI database.
- Liu, B. (2010). A further analysis of the phenomena of "zhi" and "bao" in the "Zuo Zhuan" (《左传》中“烝”“报”现象再辨析). *Journal of Leshan Teachers College*, 25(8), 107-128.
- Liu, S. (2015). The cultural characteristics of describing male beauty in Chinese idioms (论汉语描写男性美成语的文化特征). *Journal of Changzhou Institute of Technology (Social Science Edition)*, 33(02), 58-60.
- Lv, Y. (2004). The phenomenon of "zheng" and "bao" in marriage during the Eastern Zhou period (东周时期“烝”、“报”婚现象). *The Journal of Humanities*, (6), 138-144.
- Mo, P. (2000). A New Discussion on Chinese Idioms (汉语成语新论). *Jiangsu Social Sciences*, (6), 181-184.
- Qian, J. (2003). Analysis of Gender Difference in Chinese Idioms (成语俗语性别差异的文化透视). *Language and Translation*, (2), 54-57.

- Yang, C. (2012). Are both "yutao" and "duanxiu" from the Han Dynasty? (“余桃” “断袖” 都出自汉代吗). *Yao wen jiao zi*, (7), 9.
- Yi, Y. (2003). Shei shi "Gaoyang jiu tu"(谁是 “高阳酒徒”). *Yao wen jiao zi*, (12), 37.
- Zhang, W. (2022, October 29). Why did people in ancient times keep beards? (古人为何要留胡须?). *Zhuzhou Ribao*, 3.
- Zhang, Y. (2021, August 24). The Friendship between the States of Qin and Jin (秦晋之友). *Yuncheng Ribao*, 15.
- Zhou, A. (2003). Control of sexual behavior by public authority (性的公权控制). *Chinese Journal of Law*, (5), 93-108.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).